

Jindřich Závodník

Pan Jindřich Závodník se narodil 26. března 1926 ve Staré Líšni, kde také prožil část svého dětství.

„Už tehdy byly zřejmé rozdíly mezi dětmi, které měly bohaté rodiče a které chudobné,“ uvádí pan Jindřich.

S kamarády se dělili často o jídlo, ale i přesto byli pořád hladoví. Chodili bosí a jen v trenýrkách hrát fotbal a dívat se na letiště do Slatiny, což bylo několik kilometrů daleko.

V 11 letech nastoupil na gymnázium v Brně. V Brně pracoval i jeho otec, proto se rozhodli, že se přestěhují do části Brno - Juliánov.

„Škoda že to dětství je pryč, teď žiji už jen ve vzpomínkách na to, jak to tehdy bylo,“ zmiňuje pan Jindřich. Jako jeden z nejhorších okamžiků války uvádí: „Když nás zabrali a když člověk viděl přijíždět na sajdkárách německé vojáky.“

Jeho otec měl obavy z okupace, proto se přestěhovali do Rašovic u Slavkova.

Ve škole měli profesora tělesné výchovy. Jmenoval se Láska. „Byl to opravdový vlastenec,“ vzpomíná pan Jindřich. V tělocviku je učil plížit se a házet granáty. Připravoval je na to, že jednou k něčemu dojde. „Později jsem se dověděl, jak přišli Němci, že byl popraven v koncentračním táboře.“

V září 1938, kdy byla mobilizace, narukoval i jeho otec. Vzpomíná, jak s ním šel na hlavní nádrží v Brně, kde byla velká parta mužů, kteří mobilizaci organizovali.

Stál s otcem bokem, slyšel, jak muži nadšeně křičí heslo: „Dejte nám zbraně, my půjdeme na ně, nevzdáme se jim, skopčákům!“

„Byla to ohromná nálada, že půjdou do války proti Hitlerovi,“ zakončuje své vyprávění pan Závodník.